

tration paa det truede Punkt af Kysten. Den bedste Chance for en Afværgelse af et fjendtligt Landgangsforløb vil bero derpaa, at Styrken med hensynsløs Tilføjelse af alt Andet fastes mod Fjenden; kun ved at vove Meget er der Udflugt til at vinde Noget. Men i Epidisen for den eneste Hær, der staar imellem Fjenden og Hovedstaden, denne være nu befæstet eller ikke, kan den skommanderende ikke vove Meget; han maa sikke sig, at hans Hær nogenlunde uskæftet kan komme tilbage til Egnen om Kjøbenhavn, for der i Forening med den ikke mobile Del af Armeen at udføgte den afgjørende Kamp under saa gunstige Vilkaar som muligt; han maa derfor undgaa Slag, der kunde medføre for stort Mandefald, og paa en saa lille, tilmed af Havbugter og Fjorde saa dybt indskaaen Krigsskueplads som Sjælland bliver det misligt for ham at prøve paa at operere mod Landgangshærens Flanker og Operationslinie og derved udsætte sig for selv at blive afskåret fra sit eneste Retraitepunkt. Et Felttog paa Sjælland af den mobile Hær for at afværge Fjendens Landgang eller standse hans Fremrykning kan vel ikke forud betegnes som aldeles forfælet; kun maa man ikke gjøre sig store Forhaabninger om dets Udbytte, det skulde da være, at det var lykkes en Stund før Krigens Udbrud at trække saagodt som hele den danske Hær sammen paa Sjælland.

I Egnen om Kjøbenhavn maa den afgjørende Kamp føres. Her maa Kamppladsen forberedes saaledes, at det bliver vor mobile og imobile Kroppestyrke i Forening muligt at byde Angriberen, hvilke Kræfter og Midler han end opbyder, en feirrig eller i hvert Fald en langvarig og haardnakket Modstand. Med andre Ord: vi maa befæste Kjøbenhavn mod Landfiden. Det er det eneste sikke Middel, der høves, til at gjøre en Landgangsexpedition til Sjælland til et selv for en Stormagt møjssommeligt, langvarigt og alereede derved prækert Foretagende.

Man kan tænke sig Kjøbenhavn i Fjarens Dieblik omgivet med en Feltbefæstning, og at der virkelig bliver Tid til at faae den færdig. For at den skal kunne afværge en Bestyrdning af Staden, maa den have samme Udstrækning som en permanent Befæstning og en ialtfald ikke meget mindre Bestyrdning; men da den ikke kan gjøres stormfrie, maa den, for at den ikke hvilketsomhelst Dieblik skal kunne tages med stormende Haand, Dag og Nat holdes fuldt besat. Til at besætte og kaste Afsløsning til en Feltbefæstning af det tilstrækkelige Omfang vilde der behøves en saa talrig Kroppestyrke, som Danmark paa ingen Maade kan gjøre Regning paa at have samlet. Men der kan hødes paa det ringere Tal af Tropper, tilbøds ogsaa paa disses svagere Organisation derved, at Befæstningen gjøres stormfrie. Kjøbenhavn behøver en stormfrie, med andre Ord en permanent Befæstning mod Landfiden.

Den sædvanlige Form for en moderne Fæstning kan med saa Ord beskrives saaledes. Den egentlige By er helt omgivet med en sammenhængende, stormfrie Vold eller Enceinte, der hindrer Fjenden i at trænge ind i Byen, men som for Besparelsens Skyld er dragen saa tæt om denne, at den ikke kan hindre et Bombardement. For at afværge dette er der langt uden for Volden paa en Cirkelperiferi med omtrent en Mills Radius lagt et ydre Belte af langt adstillede, stærke og selvfølgelig stormfrie Forter; under Beleiringen tæntes disses Mellemrum udfyldte med Feltbefæstninger og Løbegrave, der beslytte de Batterier, som anlægges i Marken i og bag Fortlinien, og som i Forening med Forternes Artilleri skulle bekæmpe Angriberens Foretagender. Forterne tjene saaledes væsentlig som Støttestrukturer for den Artilleriopstilling, Forsvareren maa anlægge langt nok ude i Marken, dels for at hindre Fjenden i at komme Staden paa Bombardementsafstand nær, dels for at hindre ham i at overvælde Forterne. Det er fornemmelig fordi en sammenhængende stormfrie Vold med en Mills Radius vilde blive for kostbar at bygge, at man tager tiltale med fremstøbte, adstillede Forter, uanfset at man derved tvinges til at føre Artilleriforsvaret fra improviserede Batterier, beslyttede fornemmelig af svage Løbegrave, hvis Bevogtning kræver en streng Tjeneste af en forholdsvis talrig og krigsdygtig Besætning.

Den af Lovforlaget paatænkte Befæstning om Kjøbenhavn mod Landfiden bestaar ligesom ved andre moderne Fæstninger af en Enceinte med foranliggende Forter. Men Terrainforholdene tillade en betydelig Afvigelse fra den sædvanlige Form.

Paa Sjællandsfiden kan Enceinten deles i tre Fronter, mod Vest, Nordvest og Nord. Vestfronten strækker sig en Længde af ca. 16,000 Alen fra Stranden til Mosebrøget ved Slotsherrens Bro, den saakaldte Ragsmose, som kan sættes under Vand. Fra Ragsmose til den ligeledes oversvømmede Uttersløvmose dannes Nordvestfronten af en ca. 4,000 Alen lang Vold, hvortil kommer et ca. 1,000 Alen langt Stykke Vold fra Uttersløvmose til et Engdrag, der strækker sig fra Gjentofte Sø mod Syd, og som overalt kan oversvømmes. Fra denne Oversvømmelse strækker endelig Nordfronten sig i en Længde af ca. 5,500 Alen ud til Drefundets Kyst ud for Hellerup. Enceinten dannes overalt af en Jordvold med Brystværn og Placementer for Artilleri, en foranliggende Grav flankeret fra murede Caponnierer eller Plankasematter, samt foran Graven en dækket Bei med Baabenpladser og murede Blokhuse samt Glacis; bag Volden løber overalt en bred Bei. Ikkun paa Nordfronten er det nødvendigt at firkte Voldenes Stormfrie ved Mure i Graven, hvorimod hele Nordvest- og Vestfronten faar Vand i Graven. Vestfronten, der mere end de andre to er direkte